

141

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 26 czerwca 1974 r.

w sprawie wyboru członka Rady Państwa.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — na podstawie art. 24 ust. 1 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — dokonuje wyboru Obywatela Stanisława Wrońskiego na stanowisko członka Rady Państwa.

Marszałek Sejmu: S. Gucwa

142

UCHWAŁA Nr 151 RADY MINISTRÓW

z dnia 14 czerwca 1974 r.

zmieniająca uchwały w sprawie rozszerzenia uprawnień dyrektorów państwowych przedsiębiorstw przemysłowych przemysłu kluczowego i dyrektorów ich zjednoczeń oraz w sprawie uprawnień dyrektorów zjednoczeń i przedsiębiorstw handlowych.

Na podstawie art. 9 i 25 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111) oraz art. 2 i 3 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W § 5 pkt 3 uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1972 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień dyrektorów państwowych przedsiębiorstw przemysłowych prze-

mysłu kluczowego i dyrektorów ich zjednoczeń (Monitor Polski z 1972 r. Nr 13, poz. 90 i z 1973 r. Nr 12, poz. 70) skreśla się lit. e).

§ 2. W § 4 uchwały nr 129 Rady Ministrów z dnia 1 czerwca 1973 r. w sprawie uprawnień dyrektorów zjednoczeń i przedsiębiorstw handlowych (Monitor Polski Nr 27, poz. 169) skreśla się pkt 9.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. K. Olszewski

143

UCHWAŁA Nr 154 RADY MINISTRÓW

z dnia 14 czerwca 1974 r.

w sprawie środków zapewnających zwiększenie dyscypliny ładunkowej na kolei w 1974 r.

W celu pełniejszego zaspokojenia potrzeb przewoźnych gospodarki narodowej w 1974 r. — w drodze wzmocnienia dyscypliny ładunkowej — Rada Ministrów uchwala, co następuje:

- § 1. Podwyższa się w 1974 r. stawki kar umownych:
- 1) określone w § 5 ust. 1—5 uchwały nr 50 Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1963 r. w sprawie przestrzegania dyscypliny ładunkowej przy przewozie towarów koleją (Monitor Polski z 1963 r. Nr 7, poz. 35, z 1969 r. Nr 36, poz. 271 i z 1972 r. Nr 35, poz. 191) do wysokości pięciokrotnej za przetrzymywanie wagonów ponad terminy ustalone na wykonanie czynności ładunkowych,
  - 2) określone w § 2 uchwały nr 549 Rady Ministrów z dnia 14 lipca 1953 r. ustalającej wysokość kar umownych przy przewozie przesyłek towarowych kolejami (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-72, poz. 864, z 1955 r. Nr 123, poz. 1602, z 1957 r. Nr 32, poz. 216 i z 1960 r. Nr 74, poz. 341) do wysokości:
    - a) pięciokrotnej za:
      - zwłokę w przygotowaniu przesyłki do odbioru powyżej 4 godzin po upływie terminu przygotowania przesyłki do odbioru i zgłoszenia się odbiorcy (ust. 4),
      - przetrzymanie wagonów w razie zmiany umowy przewozu, z powodu poprawy załadowania lub przeładowania przesyłki z winy nadawcy bądź

w wyniku przeszkód w przewozie albo w wydaniu przesyłki (ust. 6),

— przetrzymanie wagonów ponad terminy ustalone dla załatwienia formalności celnych (ust. 20),

b) dziesięciokrotnej za:

— podstawienie wagonu w stanie zanieczyszczonym (ust. 3),

— odwołanie zamówionego wagonu (ust. 9),

— zwrócenie wagonu w stanie zanieczyszczonym lub z nie pozakładanymi częściami wagonowymi (ust. 23),

c) dwudziestokrotnej za każdą nie załadowaną tonę wagonu do granic norm ładunkowych (ust. 10 i 11).

§ 2. Upoważnia się Ministra Komunikacji do:

- 1) podwyższenia odbiorcom masowych ładunków od 20% do 30% dotychczasowych norm ładunkowych ustalonych w umowach bocznicowych przed dniem 1 października 1973 r.,
- 2) skrócenia terminów wolnych od kar umownych za przetrzymanie wagonów na bocznicach i w portach morskich — do średniego wymiaru osiągniętego w 1973 r. w danym punkcie ładunkowym,
- 3) wprowadzenia zasady, iż kolej może odmówić przyjęcia zamówienia zawierającego zastrzeżenia co do liczby osi lub wyposażenia technicznego wagonów, jeżeli zastrzeżenia te nie są uzasadnione właściwościami przewożonego towaru,

- 4) zarządzenia nieprzyjmowania przez kolej przesyłek do przewozu w razie niewykorzystania wagonu do granicy obciążenia lub całej jego pojemności, jeżeli nie jest to spowodowane właściwościami przewożonego ładunku,
- 5) skracania do jednej doby okresu rozliczenia postoju wagonów na punktach ładunkowych, na których obowiązuje ilościowa ewidencja postoju wagonów,

- 6) przedłużenia czasu otwarcia stacji dla czynności ekspedycyjnych odpowiednio do potrzeb — do 24 godzin na dobę,
- 7) ustalenia listy towarów, których wagę powinien ustalić nadawca.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1974 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

144

ZARZĄDZENIE Nr 52 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 20 czerwca 1974 r.

w sprawie zmiany nazwy Instytutu Włókien Sztucznych i Syntetycznych.

Na podstawie art. 4 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. z 1965 r. Nr 19, poz. 129 i z 1973 r. Nr 12 poz. 89) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zmienia się nazwę Instytutu Włókien Sztucznych i Syntetycznych, utworzonego zarządzeniem Ministra Prze-

mysłu Lekkiego z dnia 14 września 1950 r., zmienionym zarządzeniem Ministra Przemysłu Chemicznego z dnia 7 grudnia 1951 r. (Monitor Polski Nr A-105, poz. 1527), na Instytut Włókien Chemicznych.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. *K. Olszewski*

145

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18 czerwca 1974 r.

w sprawie planów kont dla jednostek gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 91 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy zarządzenia dotyczą:

- 1) przedsiębiorstw, zakładów i innych jednostek państwowych działających według zasad rozrachunku gospodarczego,
- 2) central zjednoczeń i jednostek równorzędnych oraz jednostek utrzymywanych z narzutów na koszty własne przedsiębiorstw i zakładów,
- 3) jednostek budżetowych,
- 4) zakładów budżetowych,
- 5) banków oraz instytucji ubezpieczeniowych, pożyczkowych i oszczędnościowych,
- 6) przedsiębiorstw mających formę spółek handlowych, w których Skarb Państwa, przedsiębiorstwa państwowe lub spółdzielnie posiadają udziały wynoszące ponad 50% kapitału zakładowego,
- 7) spółdzielni i związków spółdzielni oraz ich przedsiębiorstw i zakładów,
- 8) organizacji społecznych i prowadzonych przez nie przedsiębiorstw i zakładów,
- 9) szkół wyższych i jednostek badawczych,
- 10) innych jednostek gospodarki uspołecznionej — zwanych dalej jednostkami.

§ 2. 1. Ustala się ujednolicony wykaz kont syntetycznych, oznaczonych symbolami dwucyfrowymi, i zasady ich funkcjonowania — zwane dalej jednolitym planem kont; jednolity plan kont stanowi załącznik do zarządzenia.

2. Jednolity plan kont jest podstawą do opracowania branżowych planów kont.

3. Podstawą opracowania branżowych planów kont są również typowe plany kont ustalone przez Ministerstwo Finansów w porozumieniu z zainteresowanymi ministerstwami i Głównym Urzędem Statystycznym — zgodnie

z jednolitym planem kont — i zatwierdzone przez Ministra Finansów. Typowe plany kont opracowywane są dla ujednolicenia branżowych planów kont jednostek należących do określonego działu lub gałęzi gospodarki narodowej lub prowadzących działalność według określonego systemu ekonomiczno-finansowego.

§ 3. 1. Jednostki obowiązane są prowadzić księgowość według zasad ustalonych we właściwym dla nich branżowym planie kont.

2. Branżowy plan kont powinien zawierać:

- 1) wykaz kont syntetycznych, oznaczonych symbolami trzycyfrowymi lub czterocyfrowymi, jeżeli istnieje uzasadniona względami gospodarczymi potrzeba dalszej rozbudowy kont syntetycznych; utworzone konta syntetyczne w branżowym planie kont powinny być zgodne co do treści ekonomicznej z odpowiednimi kontami syntetycznymi jednolitego planu kont; kontom branżowego planu kont nadaje się symbole cyfrowe ustalone przez zastosowanie klasyfikacji dziesiętnej.
- 2) wykaz kont (pozycji) analitycznych, które mają być prowadzone do poszczególnych kont syntetycznych.
- 3) zasady funkcjonowania kont, które powinny określać szczegółowo treść i sposób prowadzenia kont zawartych w wykazie dla typowych dla danej branży operacji gospodarczych,
- 4) zasady rachunku kosztów.

3. Jeżeli dla określonych jednostek ustalony został typowy plan kont, wykazy kont i zasady, o których mowa w ust. 2, powinny być zgodne z jego wytycznymi.

§ 4. 1. Branżowe plany kont ustalane są:

- 1) dla jednostek państwowych — przez ministerstwa i urzędy centralne,
- 2) dla jednostek spółdzielczych — przez centralne związki spółdzielni.

2. Branżowym planem kont dla organizacji społecznych jest właściwy typowy plan kont. Na wniosek zarządu